

Ajánlás

Szabó Tamás János Ybl-, és Pro-Architectura díjas építész és Volkai János statikus Csonka Pál éremmel való elismeréséhez, a Duna-parti K&H székház kapcsán

Áll egy épület a Duna-parton, amely tömegképzésében szigorúan illeszkedik a közelmúltban elkészült házak sorába, mégis egy kicsit másképpen viselkedik, mint elődei. Funkciója irodaház, ami többnyire adminisztrációs munkát végző, irodában dolgozók munkahelyét jelenti.

Szigorúan véve: mi is kell manapság ehhez? Jó megvilágítású, tágas, kényelmes, nyáron hűvös, télen meleg helyiségek, melyek kellő számú és minőségű kiszolgáló helyiséggel egészülnek ki. (vizesblokkokkal, teakonyhákkal, étkezőkkel, tárgyalókkal, közlekedővel stb.) A földszinten recepció fogad – segít eligazodni –, általában lifteken lehet a felsőbb szintekre jutni, ahol elérhetők azok a helyiségek – irodák – amiért az egész épület felépült. Ennyi elég is lehet.

Ez az épület azonban ennél sokkal több.

Külső megjelenés, tömegképzés

Először is: átlátható, transzparens jelegű épület. Nem falként tornyosul a folyóparton, hanem – a több rétegű, egymás mögött sorjázó üvegek fénytörése következtében – érzékenyen sejteti nemcsak a homlokzatok mögötti tartalmat, de az épület átellenes oldalára is rálátást enged bizonyos nézőpontokból.

Másodszor: egy adott kontúron belül - melyet az épület sarokpontjai jelölnek ki – kellően tagolt és alkalmazkodó épület. Kellően tagolt, mert nem egy nehézkes üveghasábót állít a vízpartra – amiből akad azért néhány ezen a helyen - és alkalmazkodó, mert figyelembe veszi a szűken és tágan vett környezeti adottságokat.

Belső megjelenés, térszervezés

Míg az átlag irodaházak többsége horizontális jellegű, egymás feletti emeletek sora – melyet vertikális közlekedőmagok kötnek össze –, addig ez az épület a nagy, sokszintes átrium köré szervezett irodaszintekkel állandó térélményt nyújt nem csak az ide látogatóknak, hanem elsősorban az itt dolgozóknak is.

A külső és belső téri nagyvonalúságot hűen követi az alkalmazott szerkezet is.

A külsőnél nem lehet szó nélkül hagyni a Duna-parti üveghasábokra feszített fehér hálót, a téri kompozíciót lezáró monumentális tetőt. A tetőt, amely alatt az épület tömegei megnyílnak, kissé megtörnek, visszalépnek, és amely a homlokzati fehér hálónak egy felső szintű, vízszintes kiteljesedése is ugyanakkor. Rendkívül összetett, de ugyanakkor nagyon kiegyensúlyozott világ ez.

A belső térben a sokszintű, üveggel fedett átrium a szervező erő, amely lehet unalmas is, ha nem jól kezelik a teret, ha nem jók a térarányok. Itt sikeresen elkerülték a tervezők az előbbieken említett csapdákat: a tér arányai jók, a belső sivárságot pedig kellően oldja a térben megjelenő fémszerkezet.

Minden változatossága ellenére az épület egységes, harmóniában van környezetével és - ami talán a legfontosabb – harmóniában, békében él saját magával is.

Ez a külső-belső béke és harmónia – ebben egészen biztos vagyok – a tervezők magas szintű, szoros együttműködése nélkül elképzelhetetlen lett volna, és most az építész- és a statikus tervezőre gondolok elsősorban. Személyesen ismerve őket – és ennyi szubjektivitást talán elbír az ajánlás -, nem lehetett könnyű dolguk egymással, mindketten rendkívül határozott, kellően karizmatikus egyéniségek. De az is lehet, hogy nem jól gondolom és a legteljesebb tervezői tolerancia jegyében született meg az épület. Végső soron mindegy is, nem lényeges.

A fentiek alapján szívből javasolom Szabó Tamás Jánosnak és Volkai Jánosnak a Csonka Pál éremmel való elismerését az épületért, a közös munkáért.

Budapest, 2013. május 28.

Gelesz András
Ybl-díjas építész